

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและการพัฒนา มาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชา ในระดับปริญญาตรี

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์*

บทคัดย่อ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นเครื่องมือในการนำนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในทุกระดับคุณวุฒิ เพื่อให้บัณฑิตจากทุกสาขาวิชา มีคุณภาพมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ในประเทศและต่างประเทศ มาตรฐานผลการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเฉพาะ ซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนา และเกิดผลการเรียนรู้ขึ้นในตัวบัณฑิต อย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ ความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การถ่ายทอดมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านี้ไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินการโดยคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะร่วมกันจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิของแต่ละสาขาวิชาในทุกระดับคุณวุฒิ และพัฒนาหลักสูตร รายวิชา การฝึกประสบการณ์ภาคสนาม รวมทั้งรายงานผลการดำเนินการและแผนพัฒนาปรับปรุง เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตไทยให้มีมาตรฐานสูงยิ่งขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เริ่มโครงการนำร่องจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีใน 8 สาขา/สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร เทคโนโลยีชีวภาพ พยาบาลศาสตร์ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โลจิสติกส์ คอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยวและการโรงแรม และวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นตัวอย่างในการพัฒนา มาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาอื่นในระดับปริญญาตรี และระดับอื่น ให้มีมาตรฐานโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

* รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปาชีพ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Benchmark for National Higher Education's Degree and Development Standards for each major of B.A degree

Chalongsri Pimonsompong *

Abstract

Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd) 2009 is a tool for the policy deployment of the standards and quality in higher education development to higher education institutes by focusing on learning outcomes of the students in every levels of study. Learning outcomes are the expected outcomes specifications in every graduates in five domains: moral and ethics, knowledge, cognitive skills, interpersonal and responsibilities skills, and numerical skills, communication and information technology. To deploy these outcomes efficiently, the university staffs develop subject qualifications of each level of study including program specification, course specification, field experience specification, reports and improvement plans for higher quality performance. The Commission of Higher Education Bureau set 8 pilot projects to develop field/subject qualifications of under graduate level. These subjects are Food Science and Technology, Bio-Technology, Nursing, Education/Pedagogy, Logistics, Computer, Tourism and Hotel, and Engineering. Higher education institutes can exploit these projects for example to develop their own programs to assure the quality and the efficiency of teaching programs and graduates to the stakeholders all over the country.

---

* Associate Prof. Dr.Chalongsri Pimonsompong Lecturer, Department of career Sciences, Faculty of Humanities,
Kasetsart University

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/ สาขาวิชา ที่มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน คือ การผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ และเพื่อให้สอดคล้องกับประกาศฉบับนี้ คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ ตามแนวทางมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพมาตรฐานเทียบเคียงกันได้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ 1) ให้เป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม 2) มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของบัณฑิต เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมั่นใจในกระบวนการผลิตบัณฑิตของสถาบัน 3) มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ให้เชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน เพื่อให้ความชัดเจน

เกี่ยวกับความหมาย และความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิ หรือปริญญาในระดับต่างๆ และ 4) มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเป็นที่ยอมรับ และเทียบเคียงกันได้ดีกับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

จุดเน้นที่สำคัญที่สุดของการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติไปจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาต่าง ๆ คือ การมุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต มาตรฐานผลการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนดเฉพาะที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนา และเกิดผลการเรียนรู้ขึ้นในตัวบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1) คุณธรรม จริยธรรม (Moral and Ethics) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัย และการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม 2) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ 3) ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ

ความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ในการสื่อสาร ทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้บางสาขาวิชาอาจต้องการเพิ่มทักษะทางกายภาพให้สูงขึ้น เช่น การแพทย์ การดนตรี การวาดภาพ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) ด้วยก็ได้

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาทั้งสายวิชาการและสายวิชาชีพใน 6 ระดับ ระดับที่ 1 อนุปริญญา (3 ปี) ระดับที่ 2 ปริญญาตรี ระดับที่ 3 ประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับที่ 4 ปริญญาโท ระดับที่ 5 ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และระดับที่ 6 ปริญญาเอก ซึ่งแต่ละระดับคุณวุฒิได้มีการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะทำให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ที่ทำให้บัณฑิตทุกคนมีผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง และกำหนดไว้ในหลักสูตรของทุกสาขาวิชา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาจึงมี

บทบาทสำคัญในการผลักดัน ส่งเสริม กำกับ ดูแล ให้สาขาวิชาต่างๆ ได้พัฒนามาตรฐานคุณภาพบัณฑิตที่เทียบเคียงกันได้ หรือสูงกว่าคุณภาพบัณฑิตที่เรียนสาขาวิชาเดียวกันในต่างสถาบัน และอยู่ในภาวะการแข่งขันของตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดี

การจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสภาวิชาต่างๆ ในระดับปริญญาตรี ได้มีการดำเนินการในลักษณะโครงการนำร่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับกลุ่มคณาจารย์ใน 7 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร เทคโนโลยีชีวภาพ พยาบาลศาสตร์ ครุศาสตร์ /ศึกษาศาสตร์ โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวและการโรงแรม และคอมพิวเตอร์ และจะมีเพิ่มเติมอีก 2 สาขาวิชา คือ วิศวกรรมศาสตร์ และเคมี การจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับปริญญาตรีเป็นเรื่องใหม่ เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยในท่ามกลางความท้าทายของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายประการ เช่น ความเจริญทางเทคโนโลยี ความร่วมมือกับต่างประเทศ การแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ การขยายตัวและความหลากหลายของสถาบันอุดมศึกษา การเคลื่อนย้ายและความต้องการของนักศึกษา และความคาดหวังของสังคมต่อสถาบันอุดมศึกษา / บัณฑิต เป็นต้น (จิรณี ตันศิริตวันวงศ์, 2552) นอกจากนี้ประเทศต่าง ๆ ในหลายภูมิภาคของโลก เช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ มาเลเซีย ฮองกง ฟิลิปปินส์ และแอฟริกาใต้ เป็นต้น ได้จัดทำและดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของตน ซึ่งประเทศไทยได้ศึกษา

แนวคิดมาประกอบการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาต่างๆ ด้วย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานการอุดมศึกษา คือ 1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงาน และสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล 2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และ 3) บัณฑิตมีสุขภาพดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม และยังมุ่งมั่นตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยด้วย

การจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมได้ยึดหลักการและองค์ประกอบหลักของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และยึดปรัชญาการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพสูงในอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมในการเปิดเสรีการค้าทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม และการบริการอื่น ๆ อย่างเต็มรูปแบบในกลุ่มประเทศอาเซียน ในปี ค.ศ. 2015 โดยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของประเทศต่างๆ มาตรฐานสาขาวิชา กลุ่มวิชาด้านการท่องเที่ยว การบริการที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม ระดับ

ปริญญาตรีของประเทศอังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และมาตรฐานวิชาชีพสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมของอาเซียน และข้อมูลผลการวิจัย “โครงการศึกษามาตรฐานบุคลากรในสถานประกอบการที่พักแรมในประเทศไทย” โดยรองศาสตราจารย์ ดร. ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ และคณะ (2547) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานบุคลากรในสถานประกอบการที่พักแรมในประเทศไทยมี 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานกลาง และมาตรฐานที่ 2 มาตรฐานเฉพาะ มาตรฐานกลาง ประกอบด้วย มาตรฐานระดับสถานประกอบการ กำหนดคุณลักษณะทั่วไปด้านต่างๆ ที่บุคลากรในสถานประกอบการทุกแห่งพึงมี เช่น บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม การใช้ภาษา การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น และ 2) มาตรฐานระดับสาขาอาชีพของพนักงานบริการส่วนหน้า พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม และพนักงานส่วนแม่บ้าน คุณลักษณะที่พึงมี เช่น ระดับการศึกษา ความสามารถในการประสานงาน การใช้ภาษา การสื่อสาร และทักษะเฉพาะตามตำแหน่งงาน เป็นต้น มาตรฐานเฉพาะ กำหนดความรู้ความสามารถของบุคลากรทุกคนที่ปฏิบัติงานในแผนกส่วนหน้า แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม และแผนกแม่บ้าน โดยใช้แนวคิดการจำแนกตามระดับปฏิบัติงาน ระดับที่ 1 – 5 ตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ (National Vocational Qualifications : NVQ) ของประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดระดับทักษะการปฏิบัติงานของบุคลากรในธุรกิจการเดินทางท่องเที่ยว และการโรงแรมของอาเซียน

ตามตำแหน่งงานต่างๆ เป็น 6 ระดับ (Level 1–6) อาเซียน ได้จัดทำกรอบมาตรฐานสมรรถนะร่วมสำหรับวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและการโรงแรม หรือ The ASEAN Common Competency Standards Framework for Tourism Professionals : ACCSTP โดยกำหนดรายการมาตรฐานสมรรถนะที่เป็นลักษณะร่วมขั้นต่ำที่ผู้ประกอบการในวิชาชีพการท่องเที่ยวและการโรงแรมใช้เป็นมาตรฐานในการจ้างงาน โดยจัดเป็นระดับทักษะของการปฏิบัติงาน ทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ดังนี้

1. การเดินทางท่องเที่ยว แบ่งเป็นสมรรถนะของการดำเนินงานการจัดนำเที่ยว (Tour Operation) และบริษัทตัวแทนการเดินทางท่องเที่ยว (Travel Agencies)

2. โรงแรม แบ่งเป็นสมรรถนะของงานส่วนหน้า (Front Office) งานส่วนแม่บ้าน (Housekeeping) งานการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Production) และการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service) ACCSTP ได้กำหนดสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานในแผนกต่าง ๆ ของธุรกิจการเดินทางท่องเที่ยว และธุรกิจโรงแรม เป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) สรรณะหลัก (Core Competencies) หมายถึง มาตรฐานสมรรถนะร่วมที่บุคลากรทุกคนในหน่วยงานพึงมี 2) สมรรถนะทั่วไป (Generic Competencies) หมายถึง มาตรฐานสมรรถนะทั่วไปที่บุคลากรในฝ่ายต้องมี และ 3) สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies) หมายถึง มาตรฐานสมรรถนะตามหน้าที่ ตำแหน่งงานของบุคลากรแต่ละคนในทุกแผนก/ฝ่าย ชุด

โครงสร้างการปฏิบัติงานตามลำดับสมรรถนะของบุคลากรทางการท่องเที่ยวและการโรงแรม จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมให้สูงขึ้นตามลำดับ และเป็นฐานทักษะความสามารถที่สำคัญของการศึกษาสาขาวิชานี้ในระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะได้รับความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติไปพร้อมกัน

การเปิดสอนหลักสูตรสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย มีประมาณ 100 สถาบัน มีทั้งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีจุดเน้นและเป้าหมายที่เหมือนกัน คือ การผลิตบัณฑิตออกไปทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบริหารจัดการในฐานะผู้บริหารระดับกลาง มีความรู้ทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อย 1 ภาษา และสามารถติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และผู้ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี การจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาโดยคณาจารย์ในสาขาวิชา จึงเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษามีคุณภาพเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั้งในประเทศ ในเขตอาเซียน และในภูมิภาคอื่นของโลก มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม จึงเป็นการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมที่ต้องมี ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ให้มีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ และให้สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชานี้

นำไปพัฒนาหลักสูตร จัดทำเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ กำหนดเนื้อหาและวิธีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา มีแนวทางในการประเมินหลักสูตร ปรับปรุงแก้ไข การจัดการศึกษา ตลอดจนมีการรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ของการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ และของหลักสูตร เพื่อให้เกิดการปรับปรุง แก้ไขการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนา หลักสูตรให้มีเอกลักษณ์ของสถาบันต่อไป ดังนั้น ความสำคัญ และประโยชน์ของมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับปริญญาตรีของสาขาวิชาต่าง ๆ คือ เป็นหลัก ในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียน การสอนของสาขาวิชาให้บรรลุถึงมาตรฐานผลการ เรียนรู้ของบัณฑิต ให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้ ผู้บริหารจัดการหลักสูตรดำเนินการไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และสามารถ สื่อสารให้ผู้ใช้บัณฑิต และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องใน สังคมได้รับทราบผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อการ พัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

จิรณี ตันติรัตน์วงศ์. (2552). *กรอบมาตรฐาน*

คุณวุฒิ : แนวคิด นโยบาย และแนวปฏิบัติ. เอกสารประกอบการบรรยายการประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ: นโยบายการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และบทบาทของผู้บริหารยุคใหม่” วันอังคารที่ 18 สิงหาคม 2552 ณ โรงแรม แอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ.

ฉล่องศรี พิมพ์สมพงษ์ และคณะ. (2547).

โครงการศึกษามาตรฐานบุคลากรในสถานประกอบการที่พักรวมในประเทศไทย. รายงานการวิจัย เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552).

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF : HEd).

_____. (2552) . *(ร่าง) มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม พ.ศ. 2552.*

ASEAN Common Competency Standards

Framework for Tourism Professionals (ACCSTP).